

**UCHWAŁA
RADY MIEJSKIEJ CIESZYNA**

z dnia 25 marca 2026 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi osoby fizycznej z dnia 26 lutego 2026 r. na Komisję Rewizyjną Rady Miejskiej Cieszyna

Na podstawie art. 18b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2025 r. poz. 1153 z późn. zm.), art. 229 pkt 1 i art. 231 oraz art. 237 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2025 r., poz. 1691)

**Rada Miejska Cieszyna
uchwała, co następuje:**

§ 1. Uznać Radę Miejską Cieszyna za niewłaściwą do rozpatrzenia skargi osoby fizycznej z dnia 26 lutego 2026 r. na Komisję Rewizyjną Rady Miejskiej Cieszyna i przekazać ją do rozpatrzenia Wojewodzie Śląskiemu zgodnie z właściwością.

§ 2. Faktyczne i prawne uzasadnienie rozstrzygnięcia zawartego w § 1 zawiera załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3. Wykonanie uchwały powierzyć Przewodniczącemu Rady Miejskiej Cieszyna, zobowiązując go do zawiadomienia skarżącego o sposobie załatwienia skargi.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

W dniu 26 lutego 2026 r. wpłynęła skarga na Komisję Rewizyjną Rady Miejskiej Cieszyna, w której Skarżący wskazał, że *Komisja Rewizyjna przy Radzie Miasta Cieszyna nie przeprowadziła szczegółowej analizy skargi/wniosku Radnej Rady Miasta Cieszyna Joanny Buzek. W trakcie dyskusji na ten temat na Sesji Rady Miasta Cieszyna w dniu 25 lutego 2026 r. zarzucono Radnej tendencyjność, brak wiedzy prawniczej, atak na Panią Burmistrz Miasta Cieszyna Gabrielę Staszkiwicz oraz Przemysława Majora. Komisja nie włączyła się w temat. Potraktowała ten temat zbyt lekko, po lebkach. Nieudolnie. Argumentacja Pani Burmistrz i Pana Przemysława Majora stwierdzająca zasadność powołania II Zastępcy Burmistrz Miasta Cieszyna Przemysława Majora na członka Rady Nadzorczej ZBM Spółka z o.o. jest blefem. Natomiast Komisja Rewizyjna przy RM Cieszyna potraktowała wniosek per noga.*

Skarżący zatem swoje zarzuty skierował nie wobec jakiegoś działania lub zaniechania poszczególnych członków komisji, a wobec całej komisji i jej działań oraz całej Rady.

W sprawie przedmiotowej skargi stanowisko pisemne zajął w dniu 13 marca 2026 r. organ wykonawczy gminy, w którym wskazał, iż *mimo, że przepisy nie wskazują organu właściwego do rozpatrzenia skargi na komisję rewizyjną będącą podmiotem niemieszczącym się w katalogu wymienionych w przepisie organów, orzecznictwo wskazuje, że organem właściwym do rozpatrzenia skargi w tym zakresie jest wojewoda. Wobec powyższego zadane jest przekazanie skargi przez Radę Miejską Cieszyna Wojewodzie Śląskiemu.*

Według art. 18b ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym *rada gminy rozpatruje skargi na działania wójta i gminnych jednostek organizacyjnych; wnioski oraz petycje składane przez obywateli; w tym celu powołuje komisję skarg, wniosków i petycji. Z kolei art. 229 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego wymienia, że jeżeli przepisy szczególne nie określają innych organów właściwych do rozpatrywania skarg, jest organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności:*

- 1) *radę gminy, radę powiatu i sejmiku województwa - wojewoda, a w zakresie spraw finansowych - regionalna izba obrachunkowa;*

Przepis przewiduje organ właściwy do rozpatrzenia skargi m. in. na radę gminy, a dalsze punkty tego artykułu wskazują organy właściwe do rozpatrywania skarg na określone w nich organy kolegialne, lub na organy jednoosobowe -konkretnie nazwane w tych regulacjach. Komisja rady miejskiej nie jest odrębnym organem wymienionym w tym przepisie, nie należy do żadnej z kategorii z tego przepisu. Kompetencje do rozpoznania przez radę gminy skargi na jej komisję nie wynikają zatem z Kodeksu postępowania administracyjnego, ale także z ustawy o samorządzie gminnym.

Praktyka organów nadzoru, ale i wykładnia celowościowa przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, przemawiają za tym, że organem właściwym do rozpatrzenia skarg na komisję rady gminy jest ten sam organ, który posiada kompetencję do rozpatrywania skarg na działalność samej rady gminy, a więc wojewoda. Trudno bowiem wywodzić kompetencję rady gminy do rozpatrywania skargi na jej komisję np. z przepisów ustrojowych zawartych w ustawie o samorządzie gminnym. Postępowanie skargowe jest unormowane w przepisach Kodeksu postępowania administracyjnego i na ich gruncie w pierwszej kolejności należy dokonywać wykładni w zakresie organów właściwych do rozpatrzenia skargi. Co więcej, przepis art. 229 pkt 1 wyraźnie określa, iż jeżeli przepisy szczególne nie określają innych organów

właściwych do rozpatrywania skarg, organami właściwymi do rozpatrzenia skargi są organy wskazane w tym przepisie.

Podsumowując, żaden przepis szczególnie nie określa organu właściwego do rozpatrzenia skargi na komisję rady gminy, w szczególności przepisów takich nie zawiera ustawa o samorządzie gminnym. Dlatego przepisami prawa, z których należy wywodzić taką kompetencję są wyłącznie przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

W związku z powyższym zasadnym jest uznanie skargi na komisję rady za skargę na całą radę i przekazanie jej Wojewodzie Śląskiemu celem rozpoznania zgodnie z właściwością.

Na posiedzeniu Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miejskiej Cieszyna w dniu 17 marca 2026 r. Przewodniczący Komisji Rewizyjnej omówił sprawę związaną z wnioskiem oraz przebieg posiedzenia Komisji Rewizyjnej, na którym wniosek był analizowany. Komisja stwierdziła, że Rada Miejska Cieszyna nie ma podstaw do rozpoznania skargi na Komisję Rewizyjną Rady Miejskiej Cieszyna, i uznać trzeba, że skarga na komisję jest w rzeczywistości skargą na całą radę, a organem właściwym do jej rozpoznania jest wojewoda.

Wobec powyższych okoliczności Rada Miejska Cieszyna uznała się za organ niewłaściwy do rozpoznania skargi na komisję Rady Miejskiej Cieszyna, i stwierdziła, że organem właściwym do jej rozpoznania jest Wojewoda Śląski.

W przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.